

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 20.

Tiende Session.

18de Møde.

Torsdagen den 4de Novbr.

(Forsat.)

Ordføreren (forts.): § 1 omhandler Lovens Omraade, nemlig en Byggeslov for Kjøbstæderne, og det synes altsaa at være naturligt, at ved dette Begreb Lovens Omraade er givet; men det er aldeles notorisk, at, efterat hele den senere Lovgivning, navnlig Børnepligtloven og Næringsloven, ere givne, har det gamle Begreb Kjøbstad, eller, som man ogsaa har søgt at betegne Kjøbstadskernen, den grundtærtpligtige Deel af Kjøbstæderne, mistet sin virkelige Betydning, og efterat Kjøbstædernes større Udvidelse ogsaa har berøvet dem deres factiske Berettigelse paa mange Steder, vil det endogsaa være aldeles umuligt at paa vise selve Grændserne, ialtsald kun som en antiqvarisk Curiositet, og det vil derfor være nødvendigt, foruden selve Kjøbstaden, at medtage, ikke Kjøbstadens hele Grund, hvoraf store Strækninger, aldeles ere undergivne de samme Vilkaar som alt andet til Agerdyrning eller Skovkultur reserveret Land, men dertilmod de Dele af Kjøbstadens Grund, hvor til Kjøbstaden efterhaanden har udvidet sig eller væsentlig er i Begreb med at udvide sig. Det vil derfor i saa Henseende, som jeg troer oprindeligt var paatænkt, være overmaade vanskeligt at give en Definition af en Kjøbstads Grund, da Kjøbstæderne ere i en stadig Bøxen, en Bøxen til forskjellige Sider og af ganske forskellige Grunde, og det er derfor visnok meget heldigt, at der her er sagt, at det bliver at afgjøre in concreto, altsaa efter Indstilling

af Communalbestyrelsen til Justitsministeriet; jeg skal kun herved nævne, at man derved er sat istand til at see hen ikke blot til, hvad der for Diebliffet foreligger, men ogsaa til hvad der med stor Sandsynlighed kan ventes at ville indtræde, at der altsaa, f. Ex. er størst Sandsynlighed for, at den Deel af Kjøbstadens Grund, der ligger mellem selve Kjøbstaden og en Jernbanestation, i den nærmeste Fremtid snarere vil blive bebygget end den Deel, der vender til den modsatte Side, og at man altsaa fornuftigviis vil kunne udvide Byggesloven længere til hiin Side end til den anden, hvor man strax kommer udenfor den egentlige gamle Kjøbstad. Efter min Formening frembyder Sagen i saa Henseende ingen Vanskelighed; men det vil dog, efter min Overbeviisning blive aldeles nødvendigt tillige at medtage enkelte Partikler, der høre til Landjurisdictionen, og det er vel derfor, at det er betegnet saaledes i Udkastets § 1, at Reglerne skulle gjælde, hvor der findes en sammenhængende Fortsættelse af Kjøbstaden paa Landbojurisdictionens Grund, og at Justitsministeren, efter Communalbestyrelsens Forslag, skal bestemme Grændsen, indenfor hvilken Lovens skal bringes i Anvendelse. Disse to Bestemmelser have imidlertid mødt nogen Betænkelse; thi da det her gjælder om at træffe en Disposition in concreto med Hensyn til Landgrunden, saa synes det ikke ganske passende at lade Kjøbstadens Communalbestyrelse i saa Henseende have Forslagsret, og mod omvendt at overlade Spørgsmaalet til Sogneforstanderskabet, derved møder den Betænkelse, at det aabenbart ikke er fra det Standpunkt, som Sogneforstanderskabet egentlig har at repræsentere, at Spørgsmaalet overhovedet opstaaer;